

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Limanowej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Trzeciak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Danuta Matras

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 roku w Limanowej

na rozprawie

sprawy z powództwa R., (...) spółki jawnej z siedzibą w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej M. M. na rzecz strony powodowej R., (...) spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 1.214,58 zł (jeden tysiąc dwieście czternaście 50/100), w tym:

- kwotę 900,00 zł (dziewięćset 00/100) z odsetkami umownymi w wysokości 14% rocznie, ale nie wyższymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia zapłaty,

- kwotę 314,58 zł (trzysta czternaście 58/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 lipca 2017 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej M. M. na rzecz strony powodowej R., (...) spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 317,00 zł (trzysta siedemnaście 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

wyroku z 20.04.2018 roku

W dniu 30.06.2017 roku strona powodowa R., (...) spółka jawna z siedzibą w W. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego przeciwko M. M. pozew o zapłatę. W dniu 03.10.2017 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w sprawie o sygnaturze VI Nc-e 1278535/17. W dniu 20.10.2017 r. pozwana wniosła do Sądu sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym domagała się oddalenia powództwa w całości. Sąd w dniu 06.12.2017r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości, po czym przekazał sprawę do tut. Sądu.

W pozwie strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanej M. M. kwoty 1 214,58 zł z odsetkami umownymi w wysokości 14 % rocznie, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczanymi od kwoty 900 zł złotych od dnia 01.07.2017 r. do dnia zapłaty, odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 238 zł liczonymi od dnia

01.07.2017 r. do dnia zapłaty i odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 76,58 zł liczonymi od dnia 01.07.2017 r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwaną z tytułu umowy pożyczki, zawartej z dnia 25.11.2016 r. pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z o.o. Pierwotna kwota pożyczki wynosiła 900 zł oraz 238 zł tytułem należnej prowizji. W związku z cesją wierzytelności z 13 kwietnia 2017 r. R., K. (...) sp. j. z siedzibą w W. wstąpiła w prawa i obowiązki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.. Wierzytelność wobec pozwanej na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 13.04.2017 r. nabyła strona powodowa, wraz z prawem naliczania odsetek.

Pozwana w sprzeciwie domagając się oddalenie powództwa w całości, z jednej strony potwierdziła zawarcie pożyczki z pierwotnym wierzycielem, z drugiej strony powoływała się na swoją trudną sytuację materialną. Wskazała, że pożyczka została przeznaczona na opłacenie bieżących rachunków, bowiem prowadzona przez nią działalność gospodarcza przestała przynosić oczekiwane zyski.

Pozwana nie stawiała się na rozprawę usprawiedliwiając swoje niestawiennictwo zaświadczeniem od lekarza sądowego. Nie złożyła jednak wniosku o odroczenie rozprawy, a w sprzeciwie złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy także pod jej nieobecności. Niestawiennictwo pozwanej zatem nie tamowało rozpoznania sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25.11.2016 r. pozwana M. M. zawarła z P. Sp. z o.o. umowę pożyczki opiewającą razem z kosztami na kwotę 1 138 zł. Pozwana nie wywiązała się ze swojego zobowiązania.

/dowód: wniosek o pożyczkę oraz umowa pożyczki k. 41-47/

W dniu 13 kwietnia 2017 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z R., K. (...) sp. j. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Nowy wierzyciel zawiadomił pozwaną o przelewie wierzytelności.

/dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 48-49 wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy k. 50-51, zawiadomienie k. 52/

Pismem z dnia 20.04.2017 roku strona powodowa wezwała pozwaną do dobrowolnego uregulowania należności, jednakże wyznaczony w wezwaniu termin upłynął bezskutecznie.

/dowód: wezwanie do zapłaty k. 52/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dokumentów dołączonych do akt, które nie zostały zakwestionowane przez pozwaną. Ponadto pozwana nie kwestionowała istnienia zadłużenia oraz jego wysokości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne i dlatego też zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie strona powodowa wywodzi z umowy cesji wierzytelności.

W myśl art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Stosownie do treści art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Cesjonariusz w drodze przelewu wierzytelności nabywa tyle praw, ile miał cedent. Wyraża to paremia *nemo in alium plus iuris transferre potest quam ipse habet*. Cesjonariusz nie może więc żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent. Ponadto sytuacja prawna dłużnika, nie może ulec pogorszeniu na skutek przelewu w stosunku do tej, jaką dłużnik miał przed przelewem. Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta).

W sprawie bezsporne było, że pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o.

w K. umowę pożyczki oraz nie wywiązała się ze swojego obowiązku spłaty zadłużenia. W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie pozwana przyznała, że zawarła umowę pożyczki, a brak spłaty zadłużenia spowodowany jest jej złym stanem materialnym. Pozwana w żaden sposób nie kwestionowała żądania zgłoszonego przez stronę powodową. Dokumenty złożone przez stronę powodową pozwoliły na ustalenie, że roszczenie dochodzone przez stronę powodową wobec pozwanej istnieje, jest wymagalne i zostało skutecznie nabyte od pierwotnego wierzyciela.

Mając te okoliczności na uwadze, uwzględniając żądanie w całości, orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzona kwotę złożyło się: 30 zł - opłata od pozwu, 17 zł opłata od pełnomocnictwa oraz 270 zł - wynagrodzenia pełnomocnika.

SSR Iwona Trzeciak